

ת"פ (קריות) 27312-05-24 - מדינת ישראל נ' פדלאלה בדוי

ת"פ (קריות) 27312-05-24 - מדינת ישראל נ' פדלאלה בדוישלוס קריות

ת"פ (קריות) 27312-05-24

מדינת ישראל

נגד

פדלאלה בדוי

בית משפט השלוס בקריות

[17.07.2024]

כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת תקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת ניסיון גניבה, לפי סעיף 384 + 25 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 6.5.24 עצר הנאשם את הרכב בו נהג בסמוך לאישה שהלכה ברחוב, יצא ממנו ותפס את תיקה (שהכיל תעודות אישיות, בקבוק מים ומטען) וזאת במטרה לגנוב אותו. הנאשם משך את התיק מידי המתלוננת אשר התנגדה ומשכה את התיק בחזרה. או אז דחף אותה הנאשם בכתפה וניסה שוב ליטול את התיק מידה אך ללא הצלחה. לאחר כל זאת נכנס הנאשם לרכב ונמלט מהמקום. טיעוני הצדדים לעונש והראיות
  2. אביו של הנאשם העיד לעונש מטעם ההגנה. האב תאר את צדדיו החיוביים של בנו, הדגיש כי המעשים אינם מאפיינים אותו ואת המשפחה בה גדל וציין כי הוא לא ישוב על מעשיו.
  3. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעונים על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וחומרת האירוע ונטען כי העובדה שמדובר במפגש אקראי ובתקיפה לשם גניבה מעצימה את המסוכנות. ביחס למתחם הענישה נטען כי הוא נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל והמאשימה עתרה לעונש מאסר למשך 14 חודשים וענישה נלווית.
  4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירה שבוצעה ללא תכנון מוקדם וכי האירוע אינו ברף חומרה גבוה. כן נטען שלא נגרם נזק כלשהו למתלוננת. ביחס למתחם הענישה הציג הסנגור פסיקה וטען כי הוא מתחיל ממאסר מותנה. הודגש כי מדובר בנאשם שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק אשר הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך בזמן שיפוטי וכן את עדות המתלוננת. כן צוין שמעצרו היווה גורם מרתיע עבורו. בסיכום הדברים טענה ההגנה כי יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד המצויה בתחתית מתחם הענישה ולחילופין ביקשה להסתפק במאסר קצר לריצוי בעבודות שירות.
  5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, ציין כי לראשונה בחייו היה עצור וכי "למדתי מזה לכל החיים, זה יותר לא יקרה. לא אחזור למקום הזה".
- דין והכרעה
- קביעת מתחם הענישה
6. מדובר באירוע אלים ומפחיד שהתרחש ברחובה של עיר באור יום. הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בפגיעה בשלוות הנפש, בקניינה ובתחושת הביטחון של המתלוננת. כן נפגעה תחושת הביטחון של הציבור בכללותו. אכן, לא נגרמו למתלוננת חבלות ואף רכושה אישי נותר בחזקתה לאור התושייה שהפגינה, אך אין להתעלם מהאימה שלבטח אחזה בה ומהבהלה שאפשר שנגרמה אף לעוברי אורח במקום.
  7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי גם אם לא הוכח שמדובר בעבירה שתוכננה מראש, אזי ברי שאין מדובר בהתפרצות ספונטאנית אלא לכל היותר ניתן לומר שלא הוכח שהאירוע תוכנן זמן רב מראש. אומנם המתלוננת הייתה קורבן אקראי אך מובן שאין בכך בכדי להפחית מחומרת המעשים. לכך יש להוסיף כי עבירת הגניבה לא הושלמה בעיקר בזכות תגובתה האמיצה של המתלוננת "שנלחמה" בנאשם ומנעה ממנו ליטול את תיקה. הנאשם לא התעשת עם גילוי ההתנגדות אלא אף הסלים את מעשיו ודחף את המתלוננת בכתפה. לקולה אציין כי הנאשם לא הפעיל אלימות קשה כלפי המתלוננת וכאמור לא נגרמו לה חבלות.

8. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: עפ"ג 60805-01-22 דג'יין ארסקאי נ' מדינת ישראל (9.3.2022), בו הוטלו על נאשם שהורשע בעבירת תקיפה כדי לגנוב שבעה חודשי מאסר. במקרה זה דחף הנאשם את ידה של אישה שישבה בתחנת אוטובוס וחטף את תיקה שהיה מונח על ברכיה; ע"פ 38524-11-17 MULUGETA נ' מדינת ישראל (20.3.2018), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות תקיפה כדי לגנוב וגניבה לתשעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במקרה זה תפס הנאשם בצווארה של המתלוננת ומשך אותה במעלה הרחוב, נטל את תיקה, הוציא ממנו 150 ₪ וזרק אותו בסמטה סמוכה; ת"פ (מחוזי-חיפה) 52548-02-23 מדינת ישראל נ' ולדיסלב סלטימקוב (14.12.23), בו קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה הנע בין 10-20 חודשי מאסר בעבירה של תקיפה לשם גניבה במקרה של נאשם שהמתין ליד מכשיר כספומט, משך מידו של המתלונן את סכום הכסף שהוציא, לפת אותו מאחור והפילו ארצה; ת"פ 5180-06-17 מדינת ישראל נ' אלקשחר (10.1.2022), בו הורשע נאשם בעבירות תקיפה כדי לגנוב וגניבה ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם במקרה זה נצמד אל המתלונן, היכה אותו, משך את ארנקו מכיסו, בעט בו וגנב את מכשיר הנייד שלו; ת"פ 16641-01-19 מדינת ישראל נ' ברחנה (29.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפה כדי לגנוב וגניבה ונידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם במקרה זה עקב אחר המתלוננת, ניגש מאחוריה וחטף את מטען הטלפון הנייד מידה וכשזו קראה לעברו, התקרב אליה, חנק אותה וגנב את מכשיר הטלפון שלה; ת"פ (קריות) 32078-12-23 מדינת ישראל נ' דמלאו (19.2.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 6-18 בגין אירוע בו חטף נאשם (בצוותא עם אחר) תיק שהחזיקה שוטרת סמויה בידה. על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מוכיח, הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה; ת"פ (קריות) 14732-03-24 מדינת ישראל נ' טדלה (10.7.2024), בו נידון נאשם שהורשע בעבירת תקיפה כדי לגנוב, גניבה ותקיפה סתם ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה. הנאשם ניגש לאדם הסובל מנכות ומשסרב לבקשתו לתת לו כסף הכניס את ידו לכיס העליונית שלבש, נטל מתוכו 50 ₪, רכוש אישי נוסף ואת תיקו האישי ונמלט. כן הכה את המתלונן במכות אגרוף בחזהו ואיים עליו תוך שהוא אווז בידו חפץ הנחזה להיות מברג.
9. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא ענייננו, בנסיבותיו של אירוע זה, נע בין 6-18 חודשי מאסר.
- קביעת עונשו של הנאשם
10. טרם דיון בעונשו של הנאשם אציין שאין בפני תסקיר ולא הובאו נתונים רלוונטיים הנדרשים לצורך הכרעה, לרבות על אודות המסוכנות הנשקפת מהנאשם. על רקע זה, לא טענה ההגנה לקיומם של סיכויי שיקום המצדיקים הקלה עונשית בדמות סטייה לקולה ממתחם הענישה ושני הצדדים עתרו לעונש בחלקו התחתון של המתחם שהציעו.
11. בבואי לקבוע את העונש הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית של הנאשם, כבן 27, ואת העובדה כי עברו הפלילי נקי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. הנאשם נעצר למשך כעשרה ימים, לראשונה בחייו והתרשמתי כי ההליך הפלילי, לרבות "חוות המעצר" והתקופה בה שהה בתנאים מגבילים, היוו גורם הרתעה משמעותי עבורו. כן הבאתי בחשבון את הודאתו בביצוע העבירות ואת החרטה הכנה שהביע. התרשמתי כי ביצוע העבירות הוא אירוע חריג בנוף חייו ואינו מאפיין את התנהגותו. עם זאת, מובן שאין מדובר בקביעה שוות ערך לזו המבוססת על הערכת גורם מקצועי, אותה כאמור אין בפניי.
12. בנתוני המקרה הכוללים, מצאתי את עתירת המאשימה לעונש מאסר ממושך בכליאה כמחמירה יתר על המידה לצורך השגת תכליות הענישה במקרה זה. עונש מאסר בכליאה הוא עונש קשה ובעל השפעות שליליות על האסיר מבחינה פיזית, כלכלית וחברתית. כן סובלת גם משפחתו מעונש זה. כליאת אדם צעיר לראשונה בחייו היא אירוע משמעותי ואין להקל בו ראש (ראו בנושא דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); רע"פ 356/14 קפרוב נ' מדינת ישראל (3.10.2017); פסקה 33). כידוע, לעיתים חומרת המעשים ויתר הנסיבות אינן מאפשרות להימנע מעונש מאסר ממש, אך אין זה המקרה שבפנינו. מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, אזי לאור העבר הנקי, קבלת אחריות והבעת החרטה, לא מתחייבת לדעתי הטלת מאסר בכליאה וניתן להורות על נשיאת עונש המאסר בדרך של עבודות שירות מבלי לפגוע בשיקולי הענישה הנדרשים במקרה זה - הרתעה והלימה. בהתאמה, אף עתירת ההגנה להסתפק בענישה צופה פני עתיד אינה ראויה במקרה זה, מה גם שהיא מחייבת סטייה לקולה ממתחם הענישה שקבעתי, ולכך אין הצדקה כאמור. עם זאת, על רקע הנסיבות האישיות ויתר השיקולים שפורטו לעיל אורה על עונש המצוי בתחתית מתחם הענישה. טרם סיום אוסיף כי אין בכוונתי להורות על ניכוי ימי מעצרו של הנאשם.
13. סיכומי של דבר, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר. הנאשם יישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה וייתייצב לתחילת עונשו ביום 28.10.24 במתחם כלא מגידו עד השעה 08.00. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את העבודות בהתאם להוראות הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתרת התקופה בבית מאסר. ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע. ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת, ע"ת מס' 2, בסך של 3,000 ₪. הסכום ישולם בתוך 90 ימים. המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום. המזכירות תשלח את גזר הדין לממונה למעקב. ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ד, 17 יולי 2024, במעמד הצדדים.